

gen, hvilket man umiddelbart kunne få indtryk af, når man hører visse ordføreres kritik. Ministeren skal oven i købet også udsættes for kritik, når kontrollen virker og man fanger de skurke i fødevarerbranchen, der sætter borgernes fødevarsikkerhed over styr. Det svarer jo nogenlunde til, at man bebrejder justitsministeren, hver gang politiet opklarer et mord.

Vi Konservative er glade for den aftale om Fødevarestyrelsen, der blev indgået tidligere på måneden mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Vi har en klar vilje til at sikre en konstruktiv genopretning af fødevarerkontrollen.

Det sikrer vi ved at etablere en multoleranceplan med ti konkrete initiativer til at sikre hurtigere og skrappe sanktioner over for de virksomheder, der gentagne gange bryder loven.

Blandt initiativerne er oprettelsen af en særlig enhed, der skal modvirke salg af gammelt kød og overtrædelser af sporbarhedsreglerne. Det sikrer vi ved, at der følges op på de manglende tilsynsbesøg i 2005. De virksomheder, som ikke fik tilsyn i 2005, skal have tilsyn inden den 15. maj. Det sikrer vi ved, at der straks iværksættes en gennemgribende undersøgelse af fødevarerkontrollen, der gennemføres af en uafhængig ekspertgruppe. Når ekspertgruppen har færdiggjort sin undersøgelse, vil man derefter tage stilling til, om der er behov for flere ressourcer til Fødevarestyrelsen. Denne fremgangsmåde finder vi Konservative både ansvarlig og fornuftig.

Jeg kan godt undre mig lidt over oppositionen, som stiller et beløb på 60 mio. kr. på højkant, uden at oppositionen siger, hvad de vil med pengene. Var det dog ikke fornuftigt at undersøge tingene grundigt først, se, hvor der er behov for flere ressourcer, hvis der er behov for flere ressourcer, og så efterfølgende finde ud af, hvordan tingene skal løses. Det er let at sidde i opposition!

I forbindelse med aftalen er det også værd at nævne, at vi har fundet 18 mio. kr. ekstra til at sikre en effektiv indsats mod fugleinfluenza.

Vi Konservative erkender, at der er nogle udfordringer i forbindelse med fødevarerkontrollen, der skal løses, og derfor er vi også meget tilfredse med, at de brodne kar, som tilsidesætter forbrugernes fødevarsikkerhed på det skammeligste, nu vil komme til at mærke skærpede konsekvenser for deres uansvarlige omgang med fødevarerne.

Vi ønsker at løse problemerne, og vi føler, at de nævnte tiltag vil bidrage til, at tilliden til fødevarerkontrollen og fødevarerne i Danmark kan blive genoprettet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige nogle korte bemærkninger. Den første er fra hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der er ét spørgsmål, der kunne være relevant at stille hr. Per Ørum Jørgensen, og det er, hvordan han forholder sig, hvis Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse bliver vedtaget og et flertal i Folketinget altså pålægger statsministeren eller opfordrer statsministeren til at ændre på, hvordan regeringens ressortområde er fordelt. Er den konservative ordfører enig med mig i, at så bliver statsministeren nødt til at gøre det, et flertal af Folketinget ønsker?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er umiddelbart svært at svare på det spørgsmål. Hvad statsministeren gør, er vel egentlig kun en beslutning, statsministeren kan træffe, og der vil jeg nu i al min ringhed ikke gå ham i bedene, men overlade det trygt til statsministeren at træffe en sådan beslutning.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Men er det ikke hr. Per Ørum Jørgensens opfattelse, at det vil være en meget interessant parlamentarisk situation, hvis statsministeren nægter at følge en opfordring fra et flertal i Folketinget og dette flertal i Folketinget efterfølgende accepterer det?

Jeg synes, det ville være interessant at høre, hvordan Venstre og De Konservative stiller sig til Dansk Folkepartis forslag, og hvordan de efterfølgende vil agere.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg kan ikke svare anderledes end før til hr. Per Clausen: Jeg vil ikke gå statsministeren i bedene i al min ringhed, men tværtimod lade statsministeren overveje de her ting og tage de beslutninger, som en statsminister nu engang skal tage. Jeg skal ikke som menigt medlem af Folketinget træffe hans beslutninger.